

se, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 91: Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse. (Udmøntning af kommunalreformen, for så vidt angår organiseringen af myndigheder m.v.).

Af miljøministeren (Connie Hedegaard).

(Fremsat 24/2 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Taletiden er efter aftale fastsat til 10 minutter for ordførere, står der på mit papir, og jeg skal lige for god ordens skyld sige, at det ikke betyder, at man skal tale 10 minutter, det er maks. 10 minutter.

Forhandlingen er åbnet, og den første ordfører er Venstres ordfører, hr. Eyvind Vesselbo.

Forhandling

Eyvind Vesselbo (V):

Dette lovforslag er et forslag om ændring af miljøbeskyttelsesloven. Opgaverne under miljøbeskyttelsesloven er i dag altovervejende fordelt imellem amt og kommune. Det er sådan, at det er miljøministeren, i praksis Miljøstyrelsen og Miljøklagenævnet, der er klagemyndighed.

Dette lovforslag betyder, at hovedparten af amternes opgaver overføres til kommunerne, der således bliver hovedindgangen på miljøbeskyttelseslovens område. Der er dog nogle af opgaverne, og det er nogle af de tungeste miljøopgaver, som overføres til staten. Fra amterne til kommunerne overflyttes hovedparten af amternes ansvar for grundvandsbeskyttelse, vandindvinding og spildevandsudledning. Endvidere overføres størstedelen af amternes beføjelser med hensyn til godkendelse og tilsyn med forurenende virksomheder.

Men ligesom ved en række af de andre lovforslag er der også nogle områder, som overflyttes fra amterne til staten, og det drejer sig om den generelle overvågning af miljøtilstanden, om miljøgodkendelse af de miljømæssigt set

tungeste virksomheder – og det bliver fastlagt igennem en bekendtgørelse – og tilsynet med de virksomheder og så endelig tilsyn med alle kommunale spildevandsudledninger og visse kommunale affaldshåndteringsanlæg.

Desuden får regionsrådene, som vi jo nævnte i det tidligere lovforslag, en beføjelse til inden for miljøbeskyttelseslovens formål at give tilskud til projekter, der bidrager til at realisere den ønskelige fremtidige udvikling, som beskrevet i den regionale udviklingsplan.

I forbindelse med ministerens overtagelse af arbejdet med miljøgodkendelse af en del af de tungeste virksomheder, som indtil nu har hørt under amterne, er mulighederne for call in udvidet, således at systemet bliver mere fleksibelt.

Ved lovforslaget lovfæstes det nu, at klage over påbud efter § 42 ikke kan afskæres, når afgørelsen vedrører kommunens egne virksomheder. Og endelig ændres klage reglerne, så miljøministeren ikke længere er klageinstans, og Miljøankenævnet behandler alle de sager, hvor der i loven er klageadgang.

Dette lovforslag bringer nu også det her område på plads i den store kommunalreform, og derfor vil arbejdet med at få det politisk behandlet nu gå i gang, og vi håber, at vi får en god og saglig behandling af lovforslaget ligesom af de andre.

Kl. 15.50

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg lagde mærke til, at ordføreren slet ikke gjorde noget ud af, hvorfor det var så fantastisk, at kommunerne nu skal overtage stort set samtlige forurenende virksomheder og miljøgodkendelse heraf i det her land. 4 pct. overføres til staten, det er meget få. Så kommer der 2.000 af de meget forurenende virksomheder, der overføres til kommunerne fremover.

Kan Venstres ordfører ikke forklare mig, om Venstre stadig væk går ind for det, der hedder armslængdeprincippet, et princip, der betyder, at det er nødvendigt med en vis afstand mellem de virksomheder, eller hvem det nu ellers er, sagen omhandler, og så dem, der skal sidde og træffe beslutningen på deres vegne? Der skal simpelt hen være en afstand, så det er uvildige myndigheder, der ikke er alt for tæt på dem, der skal have tilladelsen, dem, der skal kontrolleres, som træffer afgørelsen.

Kan Venstres ordfører se, at hvis man stadig væk går ind for, at der skal være den her afstand